Kr.l. Nr.11520006716
Lieta Nr.K30-0205-20/10

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2020.gada 2.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese A.Dmitrenoka
ar sekretāri V.Tāluti
piedaloties prokurorei V.Soldatovai
aizstāvim I.Šultei
cietušās juridiskās palīdzības sniedzējam V.Sruoģim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās prim daļas, un

k o n s t a t ē j a

/pers. D/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, un proti:

2016.gada 28.janvārī ap plkst. 18:32 /pers. D/, vadīja transportlīdzekli - automašīnu Hyundai Gets, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca Rīgā, pa Ierikļu ielu no Vaidavas ielas puses Zemitāna tilta virzienā, Ierikļu un Gustava Zemgala gatves krustojumā, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešās daļas, 25.panta trešās daļas un Ceļu satiksmes noteikumu 25.3.punkta, 57.punkta, 100.punkta, 124.punkta, 148.punkta un 292.12.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nebija pietiekoši uzmanīgs pret apkārtējo situāciju un tās izmaiņām, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji), nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnīgi neapturēja transportlīdzekli, uzsāka nogriešanās manevru pa labi, kur uz regulējamas gājēju pārejas nedeva iespēju gājējai /pers. F/ pabeigt šķērsot brauktuvi, kā rezultātā ar automašīnas priekšējo daļu notrieca gājēju /pers. F/, kura šķērsoja Gustava Zemgala gatves braucamo daļu no labās uz kreiso pusi attiecībā pret automašīnas kustības virzienu pie iedegtā kustību atļaujošā luksofora signāla.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā /pers. F/ tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi - sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem pieres rajonā kreisā pusē, kreisās acs plakstiņos, sista brūce kreisās acs augšējā plakstiņā; ādas nobrāzums labās ārējās potītes rajonā, labās pēdas veltņa kaula lūzums. Minētie miesas bojājumi pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā prim daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka 2016.gada 28.janvārī ap plkst.18.00 vadījis automašīnu Hyundai Getz pa Ierikļu ielu pilsētas centra virzienā. Lijis lietus un bijis tumšs diennakts laiks. Kad luksoforā iededzies braukšanu atļaujošais signāls, uzsācis kustību un iebraucis krustojumā. Ātrums bijis ap 20 km/h. Kad bijis jau aiz gājēju pārejas, pamanījis gājēja siluetu, kas nedabiski tuvojies viņa automašīnai. Radies iespaids, ka gājējai uzbrauca priekšā braucošā automašīna. Strauji bremzējis un apturējis automašīnu, pēc kā gājēja ietriekusies automašīnas labās puses atpakaļgaitas spogulī un nokritusi uz ceļa brauktuves. Lai neuzbrauktu gājējai un varētu sniegt palīdzību, padevis mašīnu nedaudz atpakaļ. Pēc kā izkāpis, devies pie gājējas un sniedzis nepieciešamo palīdzību.

Tiesa, noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, cietušās un liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus, uzskata, ka /pers. D/ vaina ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanā, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, pierādīta ar visiem lietas materiāliem kopumā un kopsakarībā.

Cietusī /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka gājusi pa trotuāru, kurš iziet uz gājēju pārrejas. Izgājusi tieši uz gājēju pārejas, garām pabraucis trolejbuss. Satiksme virzienā uz Zemitāna tiltu bijusi mērena, kustība bijusi trijās joslās. Sākusi šķērsot ielu pie zaļās gaismas, kura deg apmēram pus otru minūti, paspējusi paspert pāris soļus un noiet apmēram 2,5 m, kad sajutusi triecienu pa labo kāju, pēc kā viņu apžilbinājusi spoža gaisma. Redzējusi, ka mašīna, kura viņu notriekusi, bijusi gaišā krāsā. Pieņem, ka trieciens bijis ar bamperi. Pienācis vīrietis, kuram teikusi, ko Jūs izdarījāt? Bet viņš atbildējis, ka nav viņu redzējis. Vīrieša, kurš viņu notrieca, mašīna stāvējusi, bet viņa atradusies metru attālumā no mašīnas, gulējusi mašīnai blakus. Mašīnu tās vadītājs nav kustinājis, tā stāvējusi šķībi, un viņa redzējusi mašīnas numuru. Bijusi liecību pārbaude uz vietas, kur norādījusi lietas apstākļus.

Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka negadījuma laikā bijis slikts laiks, snidzis sniegs. Viņš gājis pa Ierikļu ielu uz Dominas pusi. Luksoforā iedegusies zaļā gaisma, sācis iet ātrāk, aizgājis aiz mājas stūra un dzirdējis kliedzienu. Aizbraukusi liela mašīna, un uz asfalta gulējusi sieviete, pie kuras apstājies apsūdzētā vadītais transportlīdzeklis. Uzbraukumu nav redzējis, kas uzbraucis arī nav redzējis. Kas aizķēris sievieti, nav redzējis. Uzbraukums bijis kādus 10-15 m no gājēju pārejas. Domā, ka sievietei kontakts bijis ar iepriekšējo mašīnu, kas sievieti sagrieza uz tā puiša, kas ir apsūdzētais, pusi.

Pārbaudot apsūdzētā pirmstiesas laikā sniegtā liecības redzams, ka /pers. D/ 2016.gada 28.janvārī pēc ceļu satiksmes negadījuma pašrocīgi uzrakstījis paskaidrojumu (1.sēj. l.l. 12), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasīts tiesas sēdē, ka veicot pagriezienu uz Gustava Zemgala ielu pārliecinājies, ka gājēju uz gājēju ceļa nav, veicis pagrieziena manevru un aiz gājēju ietves pēkšņi izskrējusi sieviete, kā rezultāta notikusi sadursme ar mašīnas labās puses spoguli un sānu. Minētais paskaidrojums, kas rakstīts pašrocīgi un adresēts izmeklēšanas iestādei, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta otro daļu atzīstams par liecību. Minētajās liecībās /pers. D/ norādījis, ka "… aiz gājēju ietves pēkšņi izskrēja sieviete,

…"

2016.gada 29.janvārī sastādīts Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ 316504 (1.sēj. l.l. 5), kurā norādīta automašīna Hyundai Gets atrašanās vieta pēc uzbraukuma cietušajai. Apsūdzētais minēto protokolu parakstīja, iebildumus vai norādes, ka viņš pārvietojis automašīnu pēc uzbraukuma cietušajai, nav cēlis, kā arī nav norādījis, ka protokolā minētajam nepiekrīt. Protokolu bez iebildumiem parakstījis.

No cietušās iesnieguma (1.sēj. l.l. 14) izriet, ka 2016.gada 31.janvārī pie viņas stacionārā "Gaiļezers" ieradies vīrietis un sieviete, kuri stādījušies priekšā kā ceļu satiksmes izraisītājs un viņa māte, prasījuši, vai nav nepieciešama palīdzība.

No 2016.gada 10.marta /pers. D/ nopratināšanas protokola (1.sēj. l.l. 37), kurš saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasīts tiesas sēdē, izriet, ka pēc negadījuma cietusī bija pie samaņas, runājusi, sūdzējusies par sāpēm labajā kājā. Pēc negadījuma automobilim nolocījies labais spogulis, bet nekādi defekti nebija. Pēc negadījuma nākošajā svētdienā piebraucis pie cietušās uz slimnīcu, kur cietusī norādījusi, ka steigusies uz trolejbusu, apgalvojusi, ka viņai uzbrauca automobilis un viņa "lidoja" pār automobiļa priekšdaļu. Tā nav bijusi viņa automašīna, jo ar viņa automobili cietusī kontaktēja, kad tā apstājās un ar labo spoguli.

No minētajām liecībām izriet, ka pēc notikuma apsūdzētais sniedzis liecības par cietušās pēkšņu izskriešanu, tad " lidošanu" pār automobiļa priekšgalu.

Savukārt, procesa virzītājam rakstveidā iesniegtajās /pers. D/ liecībās (1.sēj. l.l. 39), kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas tiesas sēdē, norādīts, ka "laikā kad iebraucu krustojumā uz šķērsojamās gājēju pārejas un arī citur krustojumā ne gājēju, ne arī citu šķēršļu nebija. Kad automobiļa Hyundai Getz priekšējā daļa jau bija aiz gājēju pārejas horizontālā apzīmējuma, negaidot pa labi no automobiļa tā priekšā pamanīju gājējas siluetu, kura, salikusies nedabīgā pozā, strauji tuvojās.

…….

No autovadītāja vietas bija *iespaids,* ka gājējai ir uzbraucis man pa priekšu braucošais automobilis, pēc kā viņa turpināja pārvietoties kritienā manā braukšanas virzienā, kaut neizslēdzu iespēju, ka gājēja, slīpi pretī automobiļa braukšanas virzienam, ātrā skrējienā ir izskrējusi uz brauktuves no brauktuves labajā malā esošās zaļās zonas un, paklūpot vai cenšoties atjaunot līdzsvaru, noliekusies uz priekšu strauji tuvojās automobiļa kustības trajektorijai."

Minētajās liecībās /pers. D/ raksta, ka viņam radies iespaids, ka gājējai uzbraucis pa priekšu braucošais automobilis, nevis tas, ka viņš to būtu redzējis kā notikušu faktu.

Minētās apsūdzētā liecības neatbilst cietušās paskaidrojumiem par to, ka pirms negadījuma viņai garām pabraucis tikai trolejbuss, kā arī cietušās liecībām, ka mašīna, kura viņu notriekusi, bijusi gaišā krāsā. Vīrieša, kurš viņu notrieca, mašīna stāvējusi, bet viņa atradusies metru attālumā no mašīnas, gulējusi mašīnai blakus.

No Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola (1.sēj. l.l. 5) notikuma vietas shēmas izriet, ka automašīna atradās 1,6 m aiz gājēju pārejas slīpi ar mašīnas priekšējo daļu pret braukšanas joslas viduslīniju.

Būdams nopratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess (1.sēj. l.l. 37) apsūdzētais norādījis, ka cietusī apgalvoja, ka viņai uzbrauca cits automobilis, bet savās rakstiskajās liecībās (1.sēj. l.l. 39) /pers. D/ raksta, ka viņam pašam bija iespaids, ka cietušo notrieca cits automobilis.

Apsūdzētā liecībās (1.sēj. l.l. 37) /pers. D/ nav norādījis, ka pārvietojis automašīnu, taču rakstveida liecībās (1.sēj. l.l. 39) norāda, ka apturējis automašīnu, pēc kā gājēja ietriekusies apturētā automobiļa labās puses atpakaļskata spogulī, to nedaudz pieliecot. Pēc ietriekšanās automašīnas spogulī, gājēja turpat nokritusi pie automašīnas labās puses priekšējā spārna. Cik atceras, automašīnu Hyundai Getz pabraucis atpakaļgaitā, rodot iespēju cietušo apsegt ar foliju un norobežojot no citiem transportlīdzekļiem.

Minētās liecības izteiktas pieņēmuma veidā.

No šīm liecībām var secināt, ka /pers. D/ sniedz atšķirīgas liecības. Ne savā paskaidrojumā, ne būdams persona pret kuru uzsākts kriminālprocess, /pers. D/ nav liecinājis, kā cietusī ietriecās stāvošā automobilī.

No protokola par liecību pārbaudi uz vietas (1.sēj. l.l. 41), /pers. D/ atrodoties negadījuma vietā, norādījis kontakta vietu ar gājēju aptuveni 7,8 m aiz gājēju pārejas. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā automašīnas atrašanās vieta norādīta 1,6 m aiz gājēju pārejas. Minētais protokols nav apstrīdēts, ne precizēts, ne arī norādīts, ka transportlīdzeklis ticis pārvietots. /pers. D/ protokolu parakstījis bez iebildumiem.

Tiesas sēde apsūdzētais liecināja, ka braukšanas ātrums bijis ap 20 km/h, varbūt nedaudz vairāk. Kad bijis jau aiz gājēju pārējās, pamanījis gājējas siluetu, kas nedabiski tuvojies viņa automašīnai. Radies iespaids, ka viņai uzbraukusi priekša braucošā automašīna. Protokolu tajā brīdī parakstījis, jo nav apzinājies, ko paraksta, parakstījis nelasot. Policistiem pateicis, ka pabraucis atpakaļ, ka cietusī pati uzkritusi uz mašīnas.

Minētie /pers. D/ paskaidrojumi tiesas sēdē neatbilst /pers. D/ paskaidrojumam, kuru viņš pašrocīgi rakstījis uzreiz pēc CSNg. Bez tam, no apsūdzētā paskaidrojumiem pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē neizriet, ka viņš būtu redzējis automašīnu, kura it kā uzbrauca cietušai. /pers. D/ tikai radies par to iespaids.

Tiesas ieskatā, personas subjektīvā attieksme nevar tikt atzīta par faktu, kuram būtu pierādījuma nozīme lietā .

No notikuma vietas shēmas (1.sēj. l.l. 5) redzams, ka gājēju trotuārs notikuma vietā atrodas pretī gājēju pārejai, kas norāda uz cietušās liecību ticamību par viņas atrašanās vietu notikuma laikā uz gājēju pārejas.

Izvērtējot liecinieka **/pers. G/** liecības, kura saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas tiesas sēdē, redzams, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā (1.sēj. l.l. 49) viņš 14.03.2016. liecinājis, ka notikuma laikā uz ielas bijis tumšs, snidzis slapjš sniegs. Viņš tuvojies krustojumam ar G.Zemgales gatvi un atradies 10 m no tā. Viņš izdzirdējis sievietes kliedzienu un paskatījies uz to pusi, ieraudzījis cilvēka siluetu uz G.Zemgales brauktuves 10-15 m aiz gājēju pārejas. Sieviete, kā vēlāk noskaidrojās - gājēja, atradās 1,5 m no brauktuves labās malas, skatoties uz Brīvības ielas pusi. Sievieti gājēju strauji sagriezis garāmbraucošās automašīnas trieciens (tās, kas pirmā nogriezās pa labi aiz trolejbusa), pēc tam sieviete, krītot uz brauktuves, atsitusies pret labo otras automašīnas pusi, kura nogriezās no Ierīķu ielas uz G.Zemgales gatvi. Kā sieviete krita pēc otra trieciena pateikt nevar. Automašīna, pret kuru cietusī atsitās otro reizi, apstājas pilnībā pēc kontakta ar sievieti. Tuvu pie automašīnas un cietušās viņš negāja. Automašīnas vadītājs, neizkāpjot no automašīnas, pabrauca atpakaļ apmēram 1 m, pēc tam pilnībā apturēja automašīnu. Kur aizbrauca pirmā automašīna, kura iespējams aizķēra sievieti, viņš neredzēja. Ar kādu a/m daļu tika aizķerta sieviete, nezina, un vai bija kontakts, precīzi apgalvot nevar. Kā gājēja šķērsoja brauktuvi, viņš neredzēja, taču domā, ka viņa steidzās uz trolejbusu. Pie negadījuma vietas nepiegāja, savas koordinātes nevienam neatstāja. Pēc stundas atgriezās un apsūdzētajam atstāja savu mobilo telefonu. Pēc negadījuma, kad viņu izsauca policijas darbinieki, viņš piezvanīja apsūdzētajam un pabrīdināja viņu, ka tiek izsaukts uz policiju.

18.03.2016. (1.sēj. l.l. 50) /pers. G/ liecinājis, ka ar viņu veikta liecību pārbaude uz vietas, kuras laikā norādījis, ka atradies 27,4 metri attālumā no krustojuma, kur noticis ceļu satiksmes negadījums, kad izdzirdējis iekliegšanos. Paskatījies uz G.Zemgala gatves brauktuvi un ieraudzījis, ka gaišas krāsas a/m (maza, viegla) aizķērusi gājēju-sievieti, kura nokritusi uz G.Zemgala gatves. Vadītājs apturējis a/m uzreiz kontakta vietā, kontakts ar gājēju notika 22,9 m attālumā no gājēju pārejas apzīmējuma.

/pers. G/ liecībās (1.sēj. l.l. 76) norādīts, ka cietušo uz brauktuves sagrieza kontakta rezultātā ar nenoskaidrotu a/m, pēc tam viņa nokrita un

kritiena laikā aizķēra vieglo, mazo a/m, kuras vadītājs brauca pa Zemgala gatves labo joslu. Pēc kontakta ar cietušo a/m pilnībā apstājās, pēc tam pabrauca atpakaļ 1 m. Cietusī palika guļot vietā, kur nokrita.

No konfrontēšanas protokola (1.sēj. l.l. 88) redzams, ka /pers. G/ norādījis, ka 28.01.2016. pastaigājies Ierikļu- Zemgala gatves rajonā, izdzirdējis cilvēka iekliegšanos un ieraudzījis, ka uz Zemgala gatves aiz gājēju pārejas un Brīvības ielas pusi apmēram 10 m sieviete—gājēja mēģināja piecelties. Kā tieši, paskaidrot nevar. Šajā laikā blakus apstājusies a/m – starp Zemgala gatves joslām, kuras vadītājs padevis atpakaļ, un cita a/m aizbraukusi uz Brīvības gatves pusi, tāpēc viņš secinājis, ka aizbraukušās a/m vadītājs uzbraucis sievietei, bet otra a/m apbrauca viņu. Cietušās liecības nevar ne apstiprināt, ne noliegt, jo pašu uzbraukuma brīdi viņš nav redzējis. Kur tieši tas noticis- uz gājēju pārejas vai aiz tās, apgalvot nevar, kā arī nevar liecināt par uzbraukuma mehānismu, jo viņš to neredzēja un nevar apgalvot, ka cietušo notrieca a/m, kas pabrauca pa Zemgala gatvi uz Brīvības ielas pusi, vai, kas apstājās negadījuma vietā. Visi viņa izteiktie negadījuma apstākļi ir viņa iedomas. Pašu uzbraukumu viņš neredzēja un neko par to liecināt nevar. Zemgala gatves brauktuvei pievērsis uzmanību, kad atskanējis kliedziens. Ieraudzījis, ka liela izmēra vieglā automašīna, braucot pa labo kustības joslu, attālinās uz Brīvības ielas pusi. Šī automašīna bijusi apmēram 20 m no krustojuma ar Ierikļu ielu, kad viņš to ieraudzījis un bijis tālu no cietušās. Mazā a/m šajā laikā braukusi atpakaļ uz Ierikļu ielas pusi. Kā a/m bremzēja un apstājās pirms tam, viņš nav redzējis.

No kā izriet, ka pašu CSN liecinieks /pers. G/ neredzēja, liecībās norādīto izteicis uz pieņēmuma pamata.

Tiesai nav pamata neticēt cietušās liecībām, kas ir konsekventas par lietas faktiskiem apstākļiem gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē, kā arī apstiprinās ar kriminālprocesa pirmatnējiem pierādījumiem- ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, /pers. D/ paskaidrojumiem, paša apsūdzētā pirmatnējām liecībām. Tāpat no cietušās liecībām neizriet, ka viņa sākotnēji būtu saņēmusi triecienu no viena transportlīdzekļa, kā rezultātā tikusi sagriezta un notikusi sadursme ar otru transportlīdzekli.

No 11.03.2016. eksperta atzinuma Nr.8-728 (1.sēj. l.l. 25-27) izriet, ka /pers. F/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem pieres rajonā kreisā pusē, kreisās acs plakstiņos, sistu brūci kreisās acs augšējā plakstiņā; ādas nobrāzums labās ārējās potītes rajonā, labās pēdas veltņa kaula lūzums.

Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2016. gada 28. janvārī, cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā norādītos ceļu satiksmes negadījuma apstākļos, un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi VIDĒJA smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

No kā izriet, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cietušajai nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Saskaņā ar 28.01.2017. **eksperta atzinumu Nr.16-1883/64-K** par ceļu satiksmes negadījuma mehānismu, norādīts, ka 1.sākotnēji izslīdošā kontaktā nonāca gājējas ķermenis un automobiļa labās puses atpakaļskata spogulis. Gājējas ķermenis ieguva rotāciju pulksteņrādītāja virzienā, pārvietojās uz priekšu un pa labi, skatoties automobiļa braukšanas virzienā. Gājēja labās pēdas veltņa kaula lūzumu varēja iegūt ķermeņa rotācijas rezultātā, kas tika iegūta sākotnējā kontaktā ar braucošu automobili. Pārējos miesas bojājumus gājēja varēja iegūt krišanas rezultātā.

2.Tehniski iespējamā uzbraukuma gājējai vieta atrodas pirms CSNg reģistrēšanas protokola Nr. EZ 316504 shēmā un notikuma vietas fotoattēlos fiksētā automobiļa (protokola shēmā atzīmēts ar 1. pozīciju), skatoties automobiļa braukšanas virzienā.

3.Tehniski iespējamā uzbraukuma gājējai vieta, kas atbilst kriminālietā esošajiem objektīviem datiem (automobiļa izvietojums CSNg reģistrēšanas protokola Nr. EZ 316504 shēmā), ir norādīta atzinuma 2. punktā.

4.Ja automobiļa vadītājs dotu ceļu gājējai, kurai bija kustības priekšroka, tad viņam būtu bijusi tehniskā iespēja neizraisīt uzbraukumu gājējai.

5.10.03.2016. protokola par liecību pārbaudi uz vietas shēmā automobiļa vadītājs /pers. D/ norādīja, ka uzbraukums gājējai notika 7,8 m attālumā aiz ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.931 (sk. 2. att.). Pamatojoties uz iepriekš minētās shēmas datiem, tehniski iespējamā uzbraukuma gājējai vieta var atrasties pirms shēmā fiksētājautomobiļa (shēmā atzīmēts ar 3.pozīciju), skatoties automobiļa braukšanas virzienā.

6. Gājēja labās pēdas veltņa kaula lūzumu varēja iegūt ķermeņa rotācijas rezultātā, kas tika iegūta sākotnējā kontaktā ar braucošu automobili.

2020.gada 20. maijā tiesas sēdē iesniegtais eksperta /pers. J/ atzinums vērtējams kā speciālista viedoklis, jo nav iegūts Kriminālprocesa likuma noteiktā kārtībā. /pers. J/ pētījumā pieļāvis situāciju, kur gājējai kontakts vispirms notika ar pa priekšu braucošu vieglo automašīnu, pēc kā minētā persona, rotējot pulksteņa rādītāja virzienā, pārvietojās uz garām braucošā automobiļa aizmugures daļu, rotējot gar tā labo sānu daļu, kas varēja viņai piedot vēl papildus rotācijas enerģiju. Tikai nenoskaidrotajam automobilim pabraucot garām gājējai no tehniskā redzes viedokļa reāli bija iespējama viņas gāšanās sākšanās. Tā kā automobilim Hyundai sasniedzot gājēju, minētā persona vēl atradās labās puses aizmugures skata spoguļa izvietojuma augstumā, tad notika minētās gājējas salīdzinoši neliels kontakts ar to, jo sānu aizmugures skata spogulis tika tikai pieliekts pie transportlīdzekļa sānu daļas.

Eksperts norādījis, ka auto tehniskās ekspertīzes ceļā ar lietas objektīviem materiāliem nav iespējams kategoriski noteikt, vai gājējai uzbrauca cits nenoskaidrots automobilis un pēc tam notika automobiļa Hyundai kontakts ar jau krītošo gājēju, jeb tikai automobilis Hyundai uzbrauca gājējai ar visām pēc tam izejošām sekām.

No kā izriet, ka aizstāvības iesniegtais pierādījums neizslēdz automobiļa Hyundai uzbraukuma iespēju gājējai ar visām pēc tam izrietošām sekām.

No tiesā pārbaudītiem pierādījumiem apstiprinājies, ka automobiļa vadītājam kustības bīstamība radās brīdī, kad gājēja uzsāka šķērsot gājēju pāreju vai iziet uz tās, vai aiz tās, konkrētajā situācijā gājējas kustības bīstamība radās brīdī, kad viņai tuvojās transportlīdzeklis, kas nebremzēja un nedeva viņai ceļu.

Eksperta atzinuma Nr.l6-1883/64-K secinājumā norādīts, gājējas ķermenis ieguva rotāciju pulksteņrādītāja virzienā, pārvietojās uz priekšu un pa labi, skatoties automobiļa braukšanas virzienā. Gājēja labās pēdas veltņa kaula lūzumu varēja iegūt ķermeņa rotācijas rezultātā, kas tika iegūta sākotnējā kontaktā ar braucošu automobili, pārējos miesas bojājumus gājēja varēja iegūt krišanas rezultāta. Tehniski iespējamā uzbraukuma gājējai vieta, kas atbilst kriminālietā esošajiem objektīviem datiem atrodas CSNg reģistrēšanas protokola Nr.316504 shēmā.

Tiesa secina, ja automobiļa vadītājs dotu ceļu gājējai, kurai bija kustības priekšroka, tad viņam būtu bijusi tehniska iespēja neizraisīt uzbraukumu gājējai.

Ja arī pieņemtu, ka apsūdzētā apgalvojums par to, ka cietusī nav ievērojusi ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas turklāt ar kriminālietas materiāliem nav pierādīts, ir pareizs, tik un tā cēlonisko sakarību, kādēļ notika CSNg , veido tieši autovadītāja rīcība, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumu punktu prasības, proti, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kurus transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc. Redzamības attālumam braukšanas virzienā vienmēr jābūt lielākam nekā apstāšanās ceļa garumam. Transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, ņemot vērā meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), sniegs, migla.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. D/ neatzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā

prim daļā, tā ir pilnībā pierādīta ar visiem kriminālietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā cietušās sniegtajās liecībās (1.sēj. l.l. 29-30), kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas tiesas sēdē, norādīts, ka ka 28.01.2016.g. Rīgā, Gustava Zemgala gatves un Ierīķu ielu krustojumā viņa gāja ļoti lēni, pagriezās un apskatījās, kas notiek kreisā pusē uz gājēju pārejas. Dega zaļā gaisma luksoforā. Paspēra aptuveni kādus 3 soļus, dabūja triecienu pa ķermeņa labo pusi un viņai uzbrauca automašīna. Automašīna veica labo pagriezienu no Ierīķu ielas uz Gustava Zemgala gatvi. Pēc tā, kad viņai uzbrauca automašīna, vadītājs uzreiz apstājās un izkāpa no automašīnas un pienāca viņai klāt. Viņa sāka bļaut, kā sāp, un lai sauc ātro palīdzību. No cietušās liecībām izriet, kā pēc automašīnas uzbraukšanas, no sāpēm viņa nevarēja pakustēties, līdz ar ko apsūdzētā apgalvojums, ka viņa pārvietojās pa brauktuvi, kad viņu notrieca cita automašīna, ir maz ticams.

Protokolā par liecību pārbaudi uz vietas (1.sēj. l.l. 31-32) cietusī norādījusi, ka uzbraukums notika uz gājēju pārejas, pēc ka viņa atsviesta 3-4 m aiz gājēju pārejas. Cietušai uzbraukusī automašīna apstājusies uzreiz pēc uzbraukuma. Pēc uzbraukuma vadītājs apturējis automašīnu tā, kā tas reģistrēts reģistrācijas protokola shēmā un vadītājs izvietojuma vietu nav mainījis. Tiesas sēdē cietusī sniedza analoģiskas liecības.

Gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanā **lieciniece /pers. K/** liecināja, ka cietusī gulēja praktiski uzreiz aiz gājēju pārejas apzīmējuma, paralēli a/m labajai pusei.

Lieciniece /pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka cietusī gulēja netālu no gājēju pārejas apzīmējuma.

No **liecinieka /pers. M/** liecībām, kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas tiesas sēdē (1.sēj. l.l.64-66) izriet, ka viņš redzēja, ka G.Zemgala gatves brauktuves aiz krustojuma ar Ierīķu ielu stāv gaišas krāsas vieglā a/m, kas atrodas gājēju pārejas rajonā vai ar aizmugurējiem riteņiem uz neregulējamās gājēju pārejas, vai uzreiz aiz tās. Pirms šīs automašīnas uz labās kustības joslas zemē gulēja cilvēks.

Lieciniece/pers. N/ liecināja, ka automašīna stāvēja uz G.Zemgala gatves uz gājēju pārejas vai tiešā tuvumā aiz tās, labajā braukšanas joslā. Cilvēka siluets gulēja uz brauktuves, tiešā tuvumā no vieglas automašīnas priekšējās daļas labās puses.

Lieciniece/pers. O/ liecināja, ka pašu CSNg viņa neredzēja, bet redzēja, ka automašīna stāv uzreiz aiz gājēju pārējās.

No **liecinieces /pers. P/** liecībām (1.sēj. l.l. 67-70), kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu tika nolasītas tiesas sēdē izriet, ka uz Zemgala gatves brauktuves aiz krustojuma ar Ierīķu ielu stāv gaišas krāsas automašīna, kas atrodas gājēju rajonā vai ar aizmugurējiem riteņiem uz neregulējamās gājēju pārejas, vai uzreiz aiz tās, ieslīpi, ar priekšdaļu tuvāk ass līnijai. Pirms šīs a/m uz labās kustības joslas zemē gulēja cilvēks.

Gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas izmeklēšanā liecinieki sniedza konsekventas liecības. Visu liecinieku liecības sakrīt, automašīna, kura uzbrauca cietušajai, atradās uzreiz aiz gājēju pārejas, kā tas fiksēts ceļu satiksmes negadījuma protokolā.

Kā izriet notikuma vietas shēmas (1.sēj. l.l. 20) neregulējamā gājēju pāreja atrodas tūlīt aiz Ierīķu ielas un G.Zemgala gatves krustojuma. Izdarot pagriezienu pa labi no Ierīķu ielas uz G.Zemgala gatvi, šķērsojot gājēju pāreju, neredzēt priekšā braucošo transporta līdzekli nav iespējams.

Kā redzams no cietušās paskaidrojumiem, uzsākot gājēju pārejas, kura atrodas trotuāra turpinājumā, šķērsošanu, nevienu transporta līdzekli viņa nav redzējusi.

Līdz ar ko apsūdzētā pieņēmums par it kā priekšā braucošo transporta līdzekli, kurš aizķēris cietušo, tiesa vērtē kā maz ticamu.

Tiesa uzskata, ka ar lietā pārbaudītiem pierādījumiem apstiprinājies, ka /pers. D/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešās daļas, 25.panta trešās daļas un Ceļu satiksmes noteikumu 25.3.punkta, 57.punkta, 100.punkta, 124.punkta, 148.punkta, 292.12.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nebija pietiekoši uzmanīgs pret apkārtējo situāciju un tās izmaiņām, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji), nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnīgi neapturēja transportlīdzekli, uzsāka nogriešanās manevru pa labi, kur uz regulējamas gājēju pārejas nedeva iespēju gājējai /pers. F/ pabeigt šķērsot brauktuvi, kā rezultātā ar automašīnas priekšējo daļu notrieca gājēju /pers. F/, kura šķērsoja Gustava Zemgala gatves braucamo daļu no labās uz kreiso pusi attiecībā pret automašīnas kustības virzienu pie iedegtā kustību atļaujošā luksofora signāla.

Minētās /pers. D/ darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar uzbraukuma rašanos un miesas bojājumu nodarīšanu cietušajai /pers. F/.

Pamatojoties uz minēto tiesa uzskata, ka /pers. D/ darbības, kas izpaudās kā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajai nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, satur Krimināllikuma 260.panta pirmajā prim daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 7.panta trešo daļu un 10.pantu, tiesa noskaidrojusi, ka /pers. D/ izdarīja mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu aiz neuzmanības.

Noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās prim daļas apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, vienlaicīgi nodarot kaitējumu personas veselībai vai dzīvībai.

Izpētot /pers. D/personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas pilsonis, ar vidējo-profesionālo izglītību, neprecējies, apgādībā nepilngadīgas personas neatrodas, strādā SIA "/nosaukums/" par telekomunikāciju tehniķi, ir patstāvīga dzīves vieta, agrāk nav sodīts.

No darba vietas SIA " /nosaukums/" raksturots kā godprātīgs darbinieks, ar lielu atbildības sajūtu, draudzīgs, atsaucīgs, nopietnu attieksmi pret uzdotajiem darba pienākumiem. Spēj strādāt komandā un ieklausīties citu viedoklī.

2019.gada 30.jūlijā /pers. D/ noslēdzis darba līgumu ar SIA "/nosaukums A/" par signāliekārtu montētāja un apsardzes sistēmu tehniķa amata pienākumu veikšanu.

Saskaņā ar krimināllikuma 47.pantu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa /pers. D/ nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu atbildību pastiprinošus apstākļus tiesas /pers. D/ neatrod.

Nosakot soda veidu /pers. D/, tiesa ņem vērā viņa personību, proti, to, ka agrāk viņš nav tiesāts, strādā, ir patstāvīga dzīves vieta, noziedzīgo nodarījumu izdarījis aiz neuzmanības, lietā nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši, ne atbildību pastiprinoši apstākļi.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīts par vainīgu mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši, ne pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka /pers. D/ nosakāms sods, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu. Pie apstākļiem, kad apsūdzētais izdarījis nodarījumu aiz neuzmanības, kā rezultātā iestājušās nelabvēlīgas sekas cietušajai, nolūkā panākt Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, kā arī lai panāktu, ka /pers. D/ tiek pakļauts soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitīgumam, veicinātu pašas vainīgās personas un arī citu sabiedrības locekļu pārliecību pildīt un ievērot likuma normas, sods par izdarītajiem noziegumiem viņam nosakāms piespiedu darba veidā.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, to, ka viņš agrāk nav tiesāts, strādā sabiedriski derīgu darbu, pozitīvi raksturots, ir patstāvīga dzīves vieta, izdarījis rupju neuzmanību, kā rezultātā cietušajai iestājušās nelabvēlīgas sekas, Krimināllikuma 260.panta pirmās prim daļas sankcijā paredzētais piespiedu darba sods nosakāms 200 stundu apmērā.

Ņemot vērā to, ka par pieļauto rupjo neuzmanību /pers. D/ tiek piemērots krimināsods, tiesa nesaskata pamatu papildsoda, kas nav paredzēts

inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sankcijā, piemērošanai, tādā veidā pakļaujot /pers. D/ dubultai sodīšanai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Lietā cietusī pieteikusi kaitējuma kompensāciju, lūdzot piedzīt no apsūdzētā materiālā kaitējuma kompensāciju, kas saistīta ar ārstēšanos EUR 3515,09, bojāto apģērbu EUR 275,55, nesaņemto darba algu EUR 9600, kā arī izdevumus par advokāta sniegto juridisko palīdzību EUR 1089, un morālo kaitējumu EUR 15000.

2018.gada 9.novembrī apdrošināšanas kompānija /nosaukums B/veikusi iespējamās apdrošināšanas atlīdzības aprēķinu, pamatojoties uz 2016.gada 17.februāra /pers. F/ pieteikumu par materiāliem zaudējumiem, nemantiskajiem zaudējumiem un mantai nodarītajiem zaudējumiem sakarā ar 2016.gada 28.janvārī notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

Saskaņā ar iesniegto aprēķinu, iespējamais izmaksājamo apdrošināšanas atlīdzības apmērs varētu sastādīt EUR 728,74 par ārstēšanas izdevumiem, EUR 565,01 nesaņemtie ienākumi saistītie ar pārejošo darbnespēju, EUR 7104 par nodarītām sāpēm un garīgām ciešanām fiziskas traumas dēļ, EUR 177,94 par mantai nodarītiem zaudējumiem.

2020.gada 2.jūnija tiesas sēdē cietusī /pers. F/ tiesai iesniedza kompensācijas pieteikuma precizējumus, lūdzot piedzīt no apsūdzētā mantisko kaitējumu kopā ar izdevumiem par advokāta pakalpojumiem EUR 9817,90 un morālo kaitējumu EUR 7156.

Apdrošināšanas kompānija /nosaukums B/ 2020.gada 25.maija vēstulē norādījusi, ka ņemot vērā Ministru kabineta noteikumus Nr.340 "Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" un Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta trešo daļu, apdrošināšanas kompānija /nosaukums B/aprēķināja /pers. F/ par nodarītām sāpēm un garīgām ciešanām par vidēji smagiem miesas bojājumiem atlīdzināmo kaitējumu EUR 6734 un par 3.grupas invaliditāti EUR 1110 apmērā, kopā EUR 7844. Atzīmēts, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Apdrošinātājs secinājis, ka jebkurā gadījumā saņemtā kompensācija ir ceļu satiksmei negadījuma rezultātā nodarīta zaudējuma kompensēšana, līdz ar to tiek prezumēts, ka tā ir kopīga naudas summa, kas paredzēta cietušajam par tam nodarīto kaitējumu neatkarīgi no tā, kura persona to kompensē. Dubults kompensācijas izmaksas mehānisms nav pieļaujams/paredzams. Ņemot vērā iepriekš pausto, Apdrošinātājam ir nepieciešams spēkā stājies lēmums krimināllietā Nr.11520006716.

Apdrošināšanas kompānija /nosaukums B/konstatē, ka ir pamatoti sekojoši izdevumi: par ārstēšanas izdevumiem EUR 3801,31; par nesaņemtiem ienākumiem EUR 1286,75; par mantai nodarītiem zaudējumiem EUR 177,94; morālais kaitējums EUR 7844 EUR.

Izlemjot par cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju tiesa secina, ka kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušai noziedzīgajā nodarījumā, kas saistīts ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, atšķiras no vispārējās Kriminālprocesa likumā noteiktās kaitējuma piedziņas kārtības, jo šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtību regulē OCTA likums un saskaņā ar to izdotie Ministru kabineta noteikumi.

Saskaņā ar OCTA likuma 2.pantu, šā likuma mērķis ir aizsargāt ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu intereses un reglamentēt tiesiskās attiecības starp transportlīdzekļu īpašniekiem, tiesīgajiem lietotājiem un apdrošinātājiem sakarā ar transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

Saskaņā ar OCTA likuma 15.panta pirmo daļu, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Savukārt, otrajā daļā norādīts, ka zaudējumus, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar šo likumu vai kuri pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu, trešā persona ir tiesīga pieprasīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

No kā izriet, ka zaudējumus, kuri nepārsniedz likumā noteikto apdrošinātāja atlīdzības limitu, jākompensē apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojam.

Apdrošinātājam, saskaņā ar OCTA likuma 41.panta pirmo daļu, noteiktos gadījumos pastāv regresa tiesība pret transportlīdzekļa vadītāju, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarījis zaudējumus trešajai personai.

No OCTA likuma izriet, ka visos gadījumos zaudējumu atlīdzību ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai jāizmaksā apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam.

Kā norādīts Augstākās Tiesas 2020.gada 21.janvāra Lēmumā Nr.SKK-1/2020 krimināprocesā no vainīgā var tikt piedzīti tie zaudējumi, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu, vai kuri pārsniedz OCTA likumā un saskaņā ar to izdotajos normatīvajos aktos noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Pārējos gadījumos kaitējuma kompensāciju krimināprocesā nenoteic.

Ņemot vērā minēto, cietušās pieteiktā kaitējuma kompensācija daļā par radušos kaitējumu ceļu satiksmes negadījuma rezultātā lietā nav nosakāma.

Par apmierināmu tiesa atzīst cietušās /pers. F/ pieteikumu par izdevumu advokāta palīdzības saņemšanai EUR 1694 piedziņu no apsūdzētā kā mantisko zaudējumu, kurš netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu. Zaudējumus, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar šo likumu vai kuri pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu, trešā persona ir tiesīga pieprasīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Vadoties no Krimināprocesa likuma 512., 514., 520., 530. panta tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/, personas kods/personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā prim daļā , un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Noteikt /pers. D/pienākumu 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties Valsts probācijas dienestā pēc savas dzīves vietas noteiktā sprieduma izpildei.

/pers. D/ drošības līdzekli nenoteikt.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. F/ mantisko zaudējumu par sniegto juridisko palīdzību EUR 1694 (viens tūkstotis seši simti deviņdesmit četri *euro*).

/pers. F/ pieteikto materiālā un morālā kaitējuma kompensāciju atstāt bez izskatīšanas.

Noteikt mantiskā zaudējuma labprātīgu samaksas termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājumu uzdevuma apliecinājums par veikto procesuālo izdevumu samaksu iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā sprieduma labprātīgas izpildes termiņā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet procesa dalībnieki 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums 2020.gada 19.jūnijs.

Tiesnese A.Dmitrenoka